

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712209216
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712209216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci navrhovateľa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. H. XX, XXX XX S., proti odporkyni: Ž. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. V. X/XX, XXX XX S., vo veci starostlivosti o maloletého deti G. G., nar. XX.XX.XXXX, S. G., nar. XX.XX.XXXX a Z. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v S., v konaní o zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa S. G. na zníženie výživného, ktoré bolo určené

rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 10C/26/2010 zo dňa 11.11.2010, sa zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konanie, ktorý bol súdu doručený dňa 20.06.2012 otec S. G. žiadal, aby súd jeho vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 10C/26/2010 zo dňa 11.11.2010, v celkovej sume 250,- € mesačne, znížil, pretože sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, a to od 15.05.2012 a v ústave nebol zaradený do pracovnej činnosti. Uviedol, že žiada o zníženie výživného aj preto, že jeho mesačná mzda predtým dosahovala 365,- € mesačne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinami založenými v spise a spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/26/2010.

Podľa rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/26/2010 zo dňa 11.11.2010 je otec S. G. povinný platiť matke Ž. G. výživné na tri maloleté deti, a to G. G., S. G. a Z. G., v celkovej výške 250,- € mesačne.

V roku 2010, keď súd naposledy rozhodoval o výške výživného matka, rovnako ako teraz, bývala v prenajatom dvojizbovom byte, na ulici V. č. X/XX, za ktorý platila 280,- € mesačne. V súčasnosti matka platí nájomné vo výške 290,- € mesačne. Túto skutočnosť matka aj preukázala potvrdením I. Ú. G. o zaplatení nájomného. Matka pracovala, a aj pracuje v spoločnosti A. S., s.r.o. a jej čistý priemerný mesačný príjem v roku 2010 bol približne 400,- € mesačne. Podľa potvrdenia tejto spoločnosti, matka za obdobie od januára do júna roku 2012 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 500,- € mesačne. Matka Ž. G. vypovedala, že po sobotách, nedeľách si súbežne s hlavným zamestnaním privyrába a zarobí približne 100,- € mesačne.

Otec S. G. pracoval v roku 2011 a v roku 2012 v spoločnosti N., s.r.o. a podľa potvrdenia tejto spoločnosti jeho hrubý mesačný príjem bol približne 385,- € mesačne. Pracovný pomer s touto spoločnosťou otec ukončil, pretože 15.05.2012 nastúpil do výkonu trestu, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.. Otec pracovnou zmluvou zo dňa 16.10.2012 preukázal, že s touto spoločnosťou N., s.r.o. uzatvoril znovu pracovný pomer, a to s účinnosťou od 29.10.2012. Podľa tejto pracovnej zmluvy bude otec S. G. vykonávať funkciu mechanika a vodiča. Rovnakú funkciu vykonával aj v roku 2010, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom. V pracovnej zmluve dohodol so zamestnávateľom mesačnú hrubú mzdu vo výške 385,- € mesačne. Táto hrubá mzda je rovnaká ako v roku 2010. Z potvrdenia zamestnávateľa N., s.r.o. o výške príjmu za rok 2011, 2012 vyplýva, že okrem mzdy dostával aj cestovné náhrady a vreckové. Na pojednávaní vo veci vedenej na Okresnom súde Martin sp. zn. 10C/26/2010 otec vypovedal, že zarobí približne od 700,- € do 800,- € mesačne čistého.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.10.2012 S. G. vypovedal, že jeho príjem v spoločnosti N., s.r.o. bude závisieť od toho, či získa povolenie vykonávať povolanie vodiča, pretože si musí urobiť nové psychotesty a vybaviť si aj kartu vodiča. Jedná sa o preskúšanie jeho spôsobilosti, za ktoré bude musieť zaplatiť administratívny poplatok. V roku 2010, keď pracoval v tejto spoločnosti, bol vysielaný aj na služobné cesty do zahraničia a prináležali mu aj diéty. Výška týchto diét závisela od dĺžky pracovnej cesty. V súčasnosti nevie predpovedať ako sa u nového zamestnávateľa uplatní, a či bude na zahraničné cesty posielaný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k podstatnej zmene pomerov, čo sa týka príjmu otca zo zamestnania, nedošlo. Otec tak, ako v roku 2010, tak aj teraz pracuje o toho istého zamestnávateľa, v tej istej funkcii (mechanik, vodič). Dá sa očakávať, že po preskúšaní odbornej spôsobilosti bude jeho príjem zo zamestnania rovnaký. Čo sa týka troch maloletých detí, v porovnaní s rokom 2010, došlo k zásadnej zmene pomerov na strane maloletej dcéry G. G., ktorá začala študovať na N. L. Š. I. Y., ktorá je od miesta jej trvalého pobytu vzdialená, vznikajú jej pomerne vysoké náklady nielen na štúdium, ale najmä na cestovné. Dcéra na tejto škole začala študovať v septembri tohto roku. Jedná sa o podstatnú zmenu pomerov, ktorá by v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, zakladala právo matky na zvýšenie výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú zmenu právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenou pomerov v zmysle citovaného ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na strane matky, ani na strane otca v porovnaní s rokom 2010, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom, nedošlo k podstatnej zmene okolností. Matka aj otec pracujú u toho istého zamestnávateľa, a ich náklady súvisiace s bývaním sú približne rovnaké. Súd nemohol prihliadnuť ani na námietku otca S.M. G., ktorý bol v období od 15.05.2012 do 15.08.2012 vo výkone trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že otec S. G. vlastným zavinením prestal plniť vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, a bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, nemôže byť dôvodom pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.10.2012, matka Ž. G. uviedla, že otec v súčasnosti dlhuje na výživnom na tri maloleté deti sumu približne 7.000,- €. Súd musel prihliadnuť aj na to, že v porovnaní s rokom 2010 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej dcéry G. G., ktorá v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v roku 2010 chodila na základnú školu, a teraz študuje na N. L. Š. I. Y., s čím súvisí potreba vyšších nákladov. Táto skutočnosť by však mohla byť dôvodom pre zvýšenie výživného a nie pre jeho zníženie. Rozhodnúť o znížení výživného nebolo možné ani preto, že otec S. G. v tomto roku zaplatil určené výživné vo výške 250,- € na tri maloleté deti, len za mesiac marec a apríl, a celkovo na výživnom dlhuje matke približne 7.000,- €.

Pretože nebolo preukázané, že došlo k takej podstatnej zmene okolností na strane účastníkov a na strane maloletých detí, ktoré by odôvodňovalo zníženie určeného výživného, ktoré je podľa rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/26/2010 zo dňa 11.11.2010 otec povinný platiť matke na tri maloleté deti vo výške 250,- € mesačne, súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).